

یادداشت روز

فرستگان جلا‌د

سشن‌بینه، ۲۰سنبله‌شهریور) ۱۳۸۰خوشبُدی، ساکنان کابل، وزارت‌شرفه،فندهار، تالقان، قندوز، شاه‌ی‌کوت و سایر مردم افغانستان یک روز معمولی در آخرین هفته تابستان را می‌گذرانیدند: آنها ایده‌آل نبود، اما نسبت به آنچه که کمتر از یک ماه دیگر، بعد بر سرشان آمد؛ شرایطی رویایی محسوب می‌شد. آنها روح‌شان هم خبر نداشت که سرنوشته‌شان آن سوی کره زمین در انتهای خیابان گرمیوچ در منطقه منتهن نیویورک و به‌دانه‌های مبلینگ نقش در آن نداشتند، زیر و رو می‌شود.

آن‌طور که پلیس فدرال آمریکا پس از تحقیقات خود اعلام کرد هیچ‌کدام از عوامل تروریستی حمله به برج‌های تجارت جهانی در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ملت افغانستان نداشتند. آنها افرادی از مصر، امارات متحده عربی و لبنان بودند و شخصی «اسامه بن‌لادن» به‌عنوان رهبر گروه «القاعده» که از طرف آمریکا مسئول این عملیات تروریستی معرفی شد، متولد ریاض و شهروند سعودی بود. به یهانه این عملیات، امریکا در ۱۵ مهر ۱۳۸۰ (۲۱ اکتبر ۲۰۰۱) با حمله به افغانستان طوالتی‌ترین جنگ و اشغال تاریخ خود را رقم زد و مردم افغانستان با هزاران کشته، هزاران مجروح و معلول، میلیون‌ها آواره و تخریب‌شده خانه‌ها و اشغال ۱۰ ساله سرزمین‌شان نقاشی چیزی را پس دادند که از تاپایی به آن نداشتند.

شورج بوش رئیس‌جمهور وقت امریکا در بیانیه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ خود، سعی کرد این حادثه را با یک حمله به افغانستان مرتبط کند: «این تروریست‌هایی که مرتکب این اعمال شده‌اند کسانی که آنها را پناه می‌دهند، تفاوتی قائل نخواهیم شد.» در نظر امریکا، گروه «طالبان» که آن زمان بخشی از افغانستان را در اختیار داشت، به بن‌لادن و گروه تروریستی‌اش پناه داده بود اما آیا تنها راه دستیابی امریکا به گروه القاعده و اسامه بن‌لادن، کشتار مردم و به توبه کشیدن خاک افغانستان بود؟

دست‌رسی به «القاعده» برای امریکا کار دشواری به نظر نمی‌رسیده؛ هر باشد این گروه بدون پشتیبانی امریکا انگلستان در انتهای دهه ۸۰ میلادی اصل‌شکل نمی‌گرفت. زوج «وئالتر ریگان» رئیس‌جمهور وقت امریکا و «مارگارت تاچر» نخست‌وزیر وقت انگلستان را می‌توان به‌عنوان والدین «القاعده» به حساب آورد. دو سال پیش از حادثه ۱۱ سپتامبر «جیم کولی» نویسندهٔ امریکایی از نقش مشترک دولتهای امریکا و انگلستان در شکل‌گیری و پشتیبانی القاعده به رهبری اسامه بن‌لادن در کتاب «جنگ‌های نامقدس» خبر داده بود. به نوشتهٔ کولی «اپه پیروی از امریکا» دولت انگلستان به نخست‌وزیران مارگارت تاچر با اشتیاق کامل از چهار دههٔ افغانستان حمایت کرد، «او همچنین از نقش دلایره و مریدسان امریکایی برای تأمین مالی و آموزش این گروه خبر داد و نوشت پس از یک معامله میان «ولیم کیسی» (رئیس وقت سیا) و دولت انگلستان «جیمز بزرگ کاراها» توسط عوامل MIF در ۱۹۸۸ در اسلام‌آباد، ۱۱ سپتامبر و ۱۱ سپتامبر در حالی که امریکا در باطل افغانستان گیر افتاده بود، «هیلاری کلینتون» وزیر خارجه وقت امریکا برای شهادت دربارهٔ رهبر دودلاریه‌ها در پاکستان افغانستان به تکراره فشار شد و تقریباً بیست اعتراف را دربارهٔ نقش امریکا در شکل‌گیری القاعده به زبان آورد: «بایدمان باید کسانی که امروز با این جنگی ما خودمان ۲۰ سال پیش و وجود آوردیم، اما این کار را کردیم چون با شوروی در حال جنگ بودیم و شکمش کن بود. آنها به افغانستان حمله کردند و ما نمی‌خواستیم بر آسیای میانه تسلط داشته باشیم؛ به همین خاطر دست به کار شدیم. رئیس‌جمهور ریگان با همکاری کنگره گفتند بر روی این‌گونهای مسلح پاکستان و آسیای (سازمان اطلاعات پاکستان) کار کنیم و مجاهدین را استخدام کنیم. برویم از عربستان و سایر مناطق یورپ و یاوریم و بگویم «خون‌خواران و دزدان کاراها» و «جیمز بیکر» وزیر امور خارجه با این حساب گروه القاعده را ی مقدمات امریکایی چندان دور از دسترس نبود.

حتی اگر این تاریخ اولیه را نادیده بگیریم، این تباط‌الدهام کارخانه بن‌لادن با مقامات و چهره‌های صاحب نفوذ امریکایی هنوز نتوان داده بودند، درست در همان دوره ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و با فاصله کمی از محل حادثه، در کنار پارک مرکزی نیویورک و در ساختمان هتل ریتز-کارلتون، «شفیق بن‌لادن» برادر «اسامه بن‌لادن» یا پدر رئیس‌جمهور وقت امریکا جورج واکر بوش و «جیمز بیکر» وزیر امور خارجه سابق امریکا ریدار داشت. آنها به‌همراه تعدادی دیگر از سیاستمداران امریکایی مانند «جاردون دراون» رئیس سابق بودجه کاس سفید و «ژان لوریت» رئیس سابق کمیسیون بورس و اوراق بهادار امریکا به عنوان مشاوران «گروه سران‌های‌گذاری کارلا» تعیین می‌کردند. شرکت بزرگ خدمات مالی امریکایی که خانواده «بن‌لادن» به ۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در آن، دومین شریک بزرگش به حساب می‌آمد یک هفته بعد در حالی که با تشدید تدابیر امنیتی محدودیت‌های فوق‌العاده برای ورود و خروج به آن امریکا کاهش شده بود، خانواده بن‌لادن نتوانستند هیچ پرسش و پاسخی با یک پرواز اختصاصی امریکا در ۱۱ سپتامبر ترک کنند.

علاوه بر «القاعده» و خانواده «بن‌لادن» دولت امریکا با «طالبان» هم ارتباط داشت. انتهای دهه ۸۰ میلادی در حالی که طالبان رهبران و حامی حاکم افغانستان سلطه نشاند بود، این دولت وقت امریکا بود که این را بی‌سر و دم به عنوان حاکمان افغانستان به رسمیت شناخت. همان زمان «آلستر ترنر»وزارتلار» با استقبال از حکومت طالبان در افغانستان، موضع در افغانستان را «زبان» این قسط یک استقبال خشک و خالی نتوانی برقراری صلح در افغانستان را «زبان» این قسط یک استقبال خشک و خالی نبود. ساکنان کاخ سفید رهبران طالبان را با هوایمانی اختصاصی به تگراس بودند؛ جایی که شرکت نفتی «ویوناکال» در شهر هوستون میزبان‌شان بود تا یک قرارداد تسویه حساب را با آنها برای احداث قسمتی از خط لوله انتقال نفت و گاز حوزه خزر به آب‌های آزاد به امضا برساند.

اگرچه تا سپتامبر ۲۰۰۱ ارتباطات امریکا و طالبان رو به سردی رفته بود اما طالبان برای همکاری در موضوع حادثه ۱۱ سپتامبر آماده کار بودند. وزیر اطلاعات همان زمان گفت: «هر کسی که مسئول این عمل بوده چه اسامه و چه هر کس دیگر حاکم نخواهد کرد، ما به هیئت باکستانی گفتیم که اگر شواهدی مبنی بر دست داشتن او در این کار اطمینان تروریستی را «زبان» این قسط یک استقبال خشک و خالی می‌توان بدون شواهد او را تحویل داد»؛ حتی فراتی از این: برخی رهبران مذهبی پاکستان توانستند طی مذاکره با «لامعمر» رهبر وقت طالبان «اسامه بن‌لادن» رهبر وقت القاعده موافقت آنها را با طرحی برای جلوگیری از جنگ جلب کنند. علی‌رغم اینکه امریکا هیچ شواهدی برای ادعای خود ارائه نداد، طی این طرح قرار بود «اسامه بن‌لادن» در پیشاور پاکستان تحت بازداشت خانگی قرار گیرد تا داده‌های بین‌المللی یا بررسی‌های مدارک و شواهد برای محاکمه یا تحویل امریکا تصمیم‌گیری کند. واگشتن حتی فرصت آزمودن این طرح را هم نداد.

در حالی که اسامه مسئولیت آمیز قایل بود، امریکا برای دسترسی به امریکا به گروه «القاعده» و رهبر آن «اسامه بن‌لادن» مجبور شد این امریکا فقط بر جنگ و جنگ در افغانستان می‌کوبید. به نظر می‌رسید امریکا بیش از «اسامه بن‌لادن»، خاک اشغال را می‌خواست. شاید این سخن «کالین پاول» وزیر خارجه وقت امریکا در فوریه ۲۰۰۲ در حالی که از پیروزی‌های اولیه در جنگ افغانستان سرسخت بودند، گویای همین موضوع باشد: «تعارض و حضور ما در آسیای مرکزی ندامت خواهد یافت؛ به گونه‌ای که بیش از ۱۱ سپتامبر حتی خوش‌تر از هم نمی‌دانیم.

چیزی نگفتندش که خواب خونی امریکا باید تبدیل به کابوس باشد. افغانستان برای دولت امریکا محکم باطلایی و پیدا نکرد که ۲ رئیس‌جمهور این کشور برای هر چه زودتر خارج شدن از افغانستان می‌باشد. ۲۱ جولای ۲۰۰۱ وقتی یک خبرنگار از باین بر سرحد چنگنه‌شهرستان امریکایی شریک‌های خروج افغانستان را به‌تجزیه‌شان در رئیس‌نشینتی از ویتنام مقاسه می‌کنند: آیا سلب‌هایتی بین دولت او وجود دارد؟ در قیاس طالبان امریکا لافلاسه اما در کرد و دز و اطمینان داد که دولت «شراف غنی» در مقابل طالبان مدام خواهد آورد: «طالبان از ارتش ویتنام جنوم – شمالی هستند. آنها از لحاظ قلیلیت‌ها از ارتش دولت شرف غنی در این مقایسه نیستند. اصلان شرایط به وجود نخواهد آمد که افراد از روی پشت‌بام سفارت امریکا در افغانستان بر داشته باشند اما در عوض افراد از هواپیماهایی که از خارج افغانستان بودند به دلیل ازخارج بیرون بر تباب می‌شدند. «فشار» کمترین واژه برای توصیف نحوه عمل امریکا در افغانستان نیست. این افزایش تا جایی پیش رفت که «ژنرال خیلزار» نماینده ویژه دولت امریکا در امور افغانستان مجبور به استعفا از سمت خود شد. امریکا برای احیای سیاست دیپلماتیک و ایجاد جایی پایی محکم در آسیای میانه طی ۱۰ سال از شروع جنگ در ۲۰۰۱ تا خروج افغانستان در ۲۰۲۱ چیزی حدود ۲٫۲۶ تریلیون دلار خرج کرد. این رقم ۱۰۰۰ برابر بودجه ۲ میلیارد دلاری طالبان در اولین سال حکومتش پس از خروج امریکا و بازگشت به قدرت در ۱۴۰۱ خوشبُدی که بود. ولی کسی که با استقامت به ساختن افغانستان کمک کرد، نه تخریب آن استفاده شد. در جریان حمله به برج‌های تجارت جهانی در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ دو هزار و ۹۷۷ نفر کشته شدند اما امریکا در جنگی که به‌یهانه این حادثه، ابراهام دانت در کمترین برآوردها هزاره ۲۴۴ و ۲۴۴۰۰۰ نفر را به صورت مستقیم کشت و با دست‌های غیرمستقیم بیش از ۲۴۰ هزار نفر دیگر در اثر عوارض جنگ مانند قحطی و بیماری شد. ۴ میلیون افغانستانی را در داخل این کشور آواره و حداقل دو میلیون و ۷۰۰ هزار افغانستانی را به کشورهایی دیگر پناهنده کرد.

خیلی‌ها فکر می‌کردند پس از اشغال افغانستان توسط امریکا، روزهای خوبی برای مردم این کشور شروع می‌شود اما هرگز به ما چنین خبری ندادند. بیست سال پس از اشغال افغانستان کشور در رتبه ۱۸۲ «نوسه‌هشتاد و یکم» در میان ۱۹۲ کشور جهان قرار دارد. در شاخص «صلح و امنیت زنان» افغانستان در رتبه آخر است. سه میلیون ۷۰۰ هزار گوز افغان از تحصیل بازمانده‌اند و حدود ۶۵ درصد از جمعیت این کشور در فقر و به‌سر می‌زند. افغانستان بی‌زمانه‌ها به‌مرکز مخراب امریکاست؛ داستان‌های کسانی که در لباس فرشتگان آزادی وارد یک کشور شدند اما با لباسی خونین‌تر از جلادان یا به فرار گذاشتند.

سید محمدعبدام اعرابی

سه کشور اروپایی انگلیس،

فرانسه و آلمان موسوم به

تروئیکای اروپا ضمن تکرار

ادعاهای سیاسی و اتهام پراکنی

درباره برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای

کشورمان در نشست فصولی

شورای حکام در وین، خواستار

انتشار عمومی گزارش‌های

محرمانه مدیرکل آژانس

بین‌المللی انرژی اتمی درباره

فعالیت‌های اتمی ایران شدند.

تروئیکای اروپا در بیانیه‌ای که

یک نسخه آن در برنامه‌ی وزارت

خارجه انگلیس منتشر شد، اعلام

کرد، ما از مدیرکل آژانس می‌خواهیم

که به طور مستمر شورای حکام را در

جریان وضعیت برنامه هسته‌ای ایران

قرار دهد، همچنین خواهشمندیم که

این گزارش به اطلاع عموم برسد.

مدیرکل آژانس بین‌المللی

انرژی اتمی هر سه م‌آه یکبار،

یعنی در آستانه برگزاری جلسات

فصلی شورای حکام، آخرین وضعیت

فعالیت‌های هسته‌ای ایران را در قالب

و گزارش تحت عناوین «موقعیت‌نامه

یادامتی NPT جمهوری اسلامی

ایران» و «ظرات و راستی‌آزمایی

در جمهوری اسلامی ایران در پرتو

قطعه‌نامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) شورای

امنیت سازمان ملل متحد» به اعضای

شورا ارسال می‌کند.

به گزارش ایرنا، به رغم ماهیت

محرمانه این اسناد، هر دوره گزارش‌های

از آن به رسانه‌های غربی درز و زمینه

جوسازی علیه ایران را در آستانه

نشست شورای حکام فراهم می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران بارها به این

مسئله اعتراض کرده و خواستار

توجه جدی آژانس، به مسئولیت

اساسی خود در حفاظت از اطلاعات

محرمانه شده است.

افشل گروهی مدیریت کل

آژانس بین‌المللی انرژی

اتمی دو سال پیش در نشست

انگیزندهٔ محاموس لندن گفت که

درز گزارش‌های آژانس مایه تاسف

است اما سازمان تحت امر او، ابزاری

برای کنترل و جلوگیری از تکرار این

مسئله ندارد.

وی در پاسخ به ایرنا، «کنترل

جریان اطلاعات» توسط امریکا را

امری «چالش برانگیز» و «غیرممکن»

توصیف اما تصریح کرد: ما م‌گران

هستیم، این گزارش‌ها را برای اعضای

شورا تنظیم می‌کنیم، آنچه بعد از آن

رخ می‌دهد می‌تواند تا‌سفا‌نگیز باشد.

به هر روی جمهوری اسلامی

ایران تأکید دارد که اطلاعات مندرج

در گزارش‌های آژانس محرمانه

است و انتشار آن منحصراً در اختیار

جمهوری اسلامی ایران، به عنوان

دارنده و مالک این اطلاعات می‌باشد.

ایوانوف: غرب از اقدامات مجولانه

پرهیز کند

خبر دیگر اینکه، میخائیل

اولیوینوف طی سخنانی در نشست

فصلی شورای حکام در وین برای

امیدواری کرد که روند مذاکرات میان

آژانس و دولت جدید ایران سریع‌تر

ان‌سر گرفته شود.

او گفت، ما (روسیه) از کشورهای

غربی می‌خواهیم که در این زمینه

خوشبین‌نداری نکنند، هیچ حرکت

ناگهانی و عجلانه انجام ندهند و به

مدیرکل آژانس و طرف ایرانی اجازه

دهند که بدون فشار خارجی یک

روندی را ایجاد کنند.

سفیر روسیه اخیراً اعلام داد: همه

کشورهای عضو شورای حکام باید

به مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی

اتمی و مسئولان ایران این فرصت

را بدهند تا یک گفت‌وگوی سازنده

و معادار، بدون مداخله‌های مضر

داشته باشند. آن نظر ما این بهترین

کار برای نشان دادن اعتقاد به

مدیرکل آژانس و تلاش‌های وی

خواهد بود.

اولیوینوف همچنین در بخشی از

توصیه‌های خود به مدیرکل آژانس

نمود کرد که به «سخن‌زدن» در

تاریخ فعالیت‌های هسته‌ای ایران

پایان دهد. او گفت، ما با یک موضوع

سبب ساله سروکار داریم و تاریخ باید

رویه مناسبی را تاریخ برنامه

هسته‌ای ایران و احیای داستان‌های

قدیمی را متوقف کند. این روند

تجزیه را رجوع‌ناپذیر بلکه بخشی

مدیرکل آژانس بین‌المللی

انرژی اتمی ما پیش طی نامعانی،

انگیزندهٔ محاموس لندن گفت که

درز گزارش‌های آژانس مایه تاسف

است اما سازمان تحت امر او، ابزاری

برای کنترل و جلوگیری از تکرار این

مسئله ندارد.

وی در پاسخ به ایرنا، «کنترل

جریان اطلاعات» توسط امریکا را

امری «چالش برانگیز» و «غیرممکن»

توصیف اما تصریح کرد: ما م‌گران

هستیم، این گزارش‌ها را برای اعضای

شورا تنظیم می‌کنیم، آنچه بعد از آن

فائزه هاشمی: ما ز ندانیان سیاسی

طبل توخالی و دیکتاتورهای حقیر ی زمین نیستیم

فائزه هاشمی عضو مرکزیت حزب کارگران در تله‌ماز این کودت‌مشاهداتش

در میان زندانیان سیاسی، حاشی را از هر مبارزانی به هم می‌زند، زندانیان سیاسی در کلام عالی و در عمل عالی نظریه‌پردازانی از درون نمی‌هستند. دیکتاتورهای کوچکی که آنچه را که سال‌ها با این مبارزه کرده‌اند، بر سر همین‌دای‌های می‌آورند، او همچنین ادعا کرده که همین‌دای‌های سیاسی‌اش می‌خواهند او را بکشند.

در بخش‌هایی از نامه فائزه هاشمی که با شوک در میان مدعیان اطلاعاتی و عناصر صدام‌خو مواجه شده، آمده است:

– مشاهداتم در زندان حالم را از هر مبارزانی به هم می‌زند، ماندما هم بر سر دوراهی، و اما چرا؟ این سلطور را با شک و ابی‌نوسم و یکی از سخت‌ترین تصمیمات در طول زندگی ۶۰ ساله‌ام می‌باشد، بعد از ۲۲ ماه همراهی و گوشزد و گفتن و هشدار و ندیدن نتیجه، برای بیان حقیقت و باطنی که اغلب مردمی که از سرگین‌های شاید خوب و شاید بدم باشد، راجه جز نوشتن و انتشار برایم نمانده حق مردم است که با وقیعت را ببیناند.

– زندان اوین، زند تراز سیاسی، همچواری با مبارزین نام‌اش، خطرات دارد و بی‌خطر، تلخ و شیرین، یابورهای مشترک را گالفا و در این صورت متفاوت کرد، اما طایفه در عمل عالی و نظریه‌پردازانی از درون تهی، دیکتاتورهای کوچکی که آنچه را که سالها با آن مبارزه کرده‌اند بر سر همین‌دای‌های خود می‌آورند، همین‌دای‌هایی که کمتر بارای قند کردن و اپستادن در مقابل آنها را دارند که در این صورت تنگ‌نظری‌ها، ته‌منبت‌ها، پورده‌نارسی‌ها، هتاک‌ها، حذف و طرده، تخریب شخصیت‌ها و گالفا ضرباتی را نوش جان می‌کنند به عبارت دیگر، خطر فریب‌خواهیید گروه فشار داخل بدن‌های همین‌دای می‌پایند، برای او تمیین تکلیف و خط فریب شخصیتی می‌آید، آزادی او را سلب می‌کند، به او انگ و ته‌منبت می‌زند، او را تهدید می‌کند، آرای او را دور می‌راند، ضرب و شتم نثارش می‌کند، فضای وحشت و خفقان می‌فریند. چرا؟ چون با او همراه نشده، یا نقدی بر او وارد کرده و

وی سلطه و اقتدار او نهاده و عجب‌بتر سکوت یا همراهی و دامه دوستی برخی دیگر از مشاهیر به بند یا اسارت می‌کشند.

– چرا کوک و کر شدیم؟ وضعیت به گونه‌ای است که جز زندانیان ریشه‌دار و با قدیمی، جدیدالوردها (بالای ۹۰٪) در کمتر از حداکثر یک هفته، البته اگر ماندگار نشوند، شک و مینووت و پشیمان که بیان می‌آید بودند چهره‌هایی که روزی دیدارشان را داشتیم؟

چه فکر می‌کردیم و چه دیدیم؟ چگونه از چاله به چاله افتادیم؟ در آرزوی خلاصی می‌رفتیم زندگی و پشت سر آن کار نگذاشتیم. می‌گویند در زندان که قدرتی ندارد و این گونه‌اند، وای اگر قدرتی بگیرند. متأسفانه و شوخی‌نخواه راضی می‌شوند به شرایط

موجود و در انتظار و در تلاش برای آزادی، با وثیقه و یا بی‌وثیقه آزاد می‌شوند و غیر از موارد انگشت‌شمار خیلی‌ری در زمان مبارزات آن‌ها نمی‌شونیم.

– برای من که در سال ۱۳۶۱ در زندان بودم، در مقایسه با این دوره چنین شرایطی به

ابتثال کبدین مبارزه است. در آن سال چچما و پادشاهی‌خواهان را نانشتم. می‌گویند برخی از این‌ها هر چا و هر زمان که زندانشان زیاد می‌شود، باید تشکیل می‌دهند،

چچما به دیگران ته‌جام می‌کنند، از خط‌های هم حمایت می‌کنند و دیگران را به خاک سیاه می‌نشانند. مردان زندانی نیز چهره‌های مشابه دارند متأسفانه برخی

مادلعین حقوق بشر زندانی نیز به این‌ها پیوسته‌اند. لگاری تقسیم کار کرده‌اند در سلطه و در دیگران ولی با‌نقش‌های متفاوت. وضعیت

بر پیگردان قوی باشد. می‌گویند که در ایوزیسیون در داخل و خارج کشور

به دیرگزاران نیز مشاهده می‌شود.

– برای برخی از این مبارزین زندان مکانی است که با آن شخصیت و اعتبار و شهرت

کسب کرده و می‌کنند. فقط بعد از زندان برای‌شان ارزش است و عملاً در تعارض

با آسب‌های سابق خود می‌مانند. می‌گویند که سیری می‌کنند، به «ژنرال خیلزار»

و اما بعضی نمونه‌ها از این رفتارهای فاشیستی که ذکر همه آن منثوی هفتاد من

کاغذ می‌شود: در جلسه عمومی بد موضوعی برای آورد برخلاف نظر این افراد که

در اقلیت بودند. جلسه تمام نشده با اید و ایجاد فضای همراه با وحشت و ارعاب به

این رای‌گیری اعتراض و آن را باطل می‌کنند. می‌گویند چون ما سالها در زندان بوده

و هزینه زیادی داده‌ایم، نمی‌شود افراد جدید تصمیمات قدیمی‌ها را کنار بگذارند،

و قند و چنبدار در هفته و حضور پرستار در موارد ضروری، تفضیه نامناسب یعنی در

معتبر درباره ماهیت صلح‌آمیز برنامه

هسته‌ای ایران» نامید، دریافت کرده

است. مدیرکل آژانس امیدوار است

که گزارش‌های آژانس محرمانه

است و انتشار آن منحصراً در اختیار

جمهوری اسلامی ایران، به عنوان

دارنده و مالک این اطلاعات می‌باشد.

امریکا انجام دهد

ایران و آژانس اتمی

کنتر از انتظار شورای حکام است

لورا هول‌گیت طی سخنانی که

یک نسخه آن در تارمازیا نمایندگی

ایالات متحده امریکا نزد سازمان‌های

امیدواری کرد که روند مذاکرات میان

آژانس و دولت جدید ایران سریع‌تر

ان‌سر گرفته شود.

او گفت، ما (روسیه) از کشورهای

غربی می‌خواهیم که در این زمینه

خوشبین‌نداری نکنند، هیچ حرکت

ناگهانی و عجلانه انجام ندهند و به

مدیرکل آژانس و طرف ایرانی اجازه

دهند که بدون فشار خارجی یک

روندی را ایجاد کنند.

سفیر روسیه اخیراً اعلام داد: همه

کشورهای عضو شورای حکام باید

به مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی

اتمی و مسئولان ایران این فرصت